

Metoda sedmi kroků,

Aneb Modlitba nad Biblí ve společenství...

Jaké je místo Písma svatého ve společenství? Tato otázka samozřejmě úzce souvisí s tím, proč je vůbec Bible důležitá v životě křesťana.

Právě proto, že Písmo svaté má být základem nejen naší víry, ale i skálou, na které stavíme svůj každodenní život, měla by modlitba související s Božím slovem patřit ke každému modlitebnímu setkání křesťanů. Jak se tedy modlit nad Biblí ve společenství? Velmi rozšířená a praktická je tzv. „Metoda sedmi kroků“.

O jaké kroky se jedná?

1) **Začneme krátkou modlitbou**, při které poprosíme Ducha svatého, aby byl s námi, aby nás vedl a osvěcoval.

2) **Čteme nahlas daný text** (je osvědčené vybrat si evangelium z nadcházející neděle – potom společné rozjímání slouží i jako příprava na nedělní bohoslužbu).

3) **Čteme si text v tichu**. Každý, koho osloví nějaké slovo nebo část věty, může tento **úryvek nahlas přečíst**, tím si jej "osvojit" a „upozornit“ na něj i ostatní. Nevadí, když je některá část textu přečtena více lidmi. Naopak, přečtený text se tím jen více akcentuje...

4) Následuje **chvilě úplně tiché četby a rozjímání**. Vedoucí modlitby určí (po domluvě s účastníky), jak dlouho budeme nad Božím slovem rozjímat. Podle zaměření skupiny to může být v rozmezí od dvou do dvaceti i více minut. Pokud ale se společenstvím teprve začínáme, je zpočátku lépe stanovit pro rozjímání raději kratší čas.

5) **Vzájemně si sdělíme**, co nás při četbě a rozjímání oslovilo. Při tom je třeba dbát na několik důležitých zásad:

- Pokud možno mluvíme o tom, co se dotklo nás osobně a nedělejme ze svých slov „kázání“ o tom, co by „se mělo dělat“ anebo co „dnes lidé dělají špatně“ atd.
- Zásadně se vyhýbejme tomu, abychom někoho skrze své „rozjímání“ nenápadně napomínali. Případné problémy si vyřkejme otevřeně a nezneužívejme k tomu Boží slovo.
- Snažme se vyhnout tomu, abychom nad Božím slovem začali diskutovat o různých možnostech výkladu atd. Je to z toho důvodu, abychom dokázali odlišit chvíli modlitby (kterou toto sdílení také má být) a chvíli „vzdělávací“, kdy nad něčím uvažujeme a diskutujeme. Navíc po takové, byť i krátké diskusi, se už těžko znovu začíná s osobnějším tónem při sdílení.

Na tato pravidla by měl dbát ten, kdo modlitbu řídí, a pokud se začínáme příliš „rozjíždět“, měl by rozjímání vhodným způsobem vrátit do správných kolejí.

6) **Zakončíme modlitbou** vlastními slovy a můžeme připojit i nějakou naučenou modlitbu. Modlitbě může být dobrým podkladem právě přečtený text...

7) A nyní v případě chuti a dostatku času **můžeme nad daným textem ještě diskutovat**, předkládat různé názory atd. Pozor na jednu věc – někdy se stane, že se ve skupině najdou dva nebo tři horliví diskutující, kteří si vůbec nevšimnou, že nad daným problémem rozmlouvají už příliš dlouho, a tím ostatní zdržují. V takovém případě si mohou déle popovídat po skončení společného programu.

Tolik tedy k „Metodě sedmi kroků“. Můžeme si ji samozřejmě přizpůsobit, některé kroky (např. 3. a 7.) vynechat, ale zmíněné zásady je dobré dodržovat, abychom se učili o Písmu nejen mluvit, ale také se nad ním modlit.

Zpracováno podle knihy [Boží slovo na každý den](#), kterou vydalo [Karmelitánské nakladatelství](#). Mírně upraveno a doplněno redakcí [pastorace.cz](#)